

Передплата

на «РУСЛАНА» виносити:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор
на пів року 10 кор
на чверть року 5 кор
на місяць 1.70 кор

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі число по 10 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очі і душу ми виреш: а не возьмеш младости і при не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5^{1/2} год. пополудні.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. п. Дамбровського (Хорулицьки). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавезана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламіці неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Міністер др. Ранда в молодеческім клубі.

(X) Ми вже вчера згадали про се, що др. Ранда був на засіданю молодеческого клубу, щоби з ним навязати парламентарні зносини. Годить ся тут для ліпшого зрозуміння примітити, що др. Ранда (урод. 1834 р. став проф. цивільного права на університеті в Празі в 1868 р. а в 1881 покликаним до палати вельмож) належить до найліпших знавців австрійского цивільного права і своїми науковими ділами в чеській і німецькій мові здобув собі славу світового ученого. — Голова клубу др. Пацак повитав сердешно поважного гостя, а др. Ранда подякувавши за сей привіт, промовив отсими словами:

«Коли я на склоні мого довгого, в праці і труди не убогого житя рішив ся замінити спокійну комнату ученого на крикливу політику, то кермував ся при тім одною гадкою: принести хосен своєму народови, котрий я так люблю, як мало хто инцій. Без основного переконаня, яке буде мені можливе на моім одвічальнім становищу, не пішов би я був за зверненням до мене почеснім покликом. Правда, наколи вислід моєї діяльности має бути вдоволяючий для мене і для вас, то конечним услівем сего має бути у великій мірі обопільне довіре. Не буде се чванливість, наколи скажу, що дотеперішня моя діяльність не принесла нечести чеському народови а вже та моя минувшина повинна бути до певної міри для вас порукою, що я всю свою снагу віддам на услуги добрій справі. В політиці в супротивности до строгої науки відносить вправді побіду чисто хвилеве вражінє, а спір о способи дуже часто затемнює ціль і випирає на далекий плін. Одначе нашою ціллю повинно бути: мирне збогаченє нашої національної культури, скріпленє на-

шого економічного житя і подвигненя нашого управненого впливу в рамках цілости. Може не один з вас попаде в зневіру, наколи не зараз усміхає ся єму сповненє того, чого він бажає для народу. Але се є досвідчена правда, що найбільшими ворогами певного успіху, є ті палкі натури, котрі сподівають ся здобути одним реченєм, що можна досягнути лише довголітною працею. Коли споглянемо позад себе на те, що чеський нарід не причуваючи досягнув і зробив протягом ледви двох поколінь майже на всіх областях прилюдного житя, то не потребуємо журити ся нашим дальшим розвитком. Наша минувшина, наш поступ, досягнений доси мирною дорогою, є радісною порукою для нашої будуччини. Може не дорогою безплодною боротьби, але корисним вихісноваєм політичних можливостей дійдемо до цілі. Будьте певні, що в мені найдете ревного помічника такої мирної еволюції. Майте до мене довіре, яко до вірного сина свого народу і піддержуйте мене на моім труднім становищу».

По промові д-ра Ранди заявив голова молодеческого клубу др. Пацак, що він хоче не політично але особисто відповісти. Ніхто в Чехах не заперечує, що імя д-ра Ранди має в науці взагалі а особливо в чеській і між чеським народом найкраснійшій звук. Також про се, що др. Ранда є чеським чеським народолюбцем, є лише одна думка. Міністер найде молодечів усе при роботі в користь чеського народу, для котрого Чехи єдино бажають трудити ся. Але чи дороги до сеї цілі будуть однакові, се покаже будуччина. Сі дороги вказує більшість клубу. Др. Пацак висловив радість, що міністер Ранда глядить зносин і інформацій в клубі і висказує горяче бажанє, щоби єго трудне посланцтво вичало ся гарним успіхом.

Слова великого чеського ученого і народолюбця, котрого імя зване широко в цілім світі, слова основані на глибокім і довголітнім житєвім досвіді, повинні і Русини собі добре зятимити, бож у нас так часто покликують ся на чеський взорець. Іменно повинні як раз ті палкі рускі політики, котрі бажалиб одним замахом досягнути нараз або всьо або нічо, зятимити собі слова д-ра Ранди, що до тривких успіхів доходить ся довголітною, невисипучою реальною працею, як се бачимо і на чеськім народі від початку народних відродив аж по нинішній день, що не безплодна боротьба але розумне користуванє політичними можливостями доводить до цілі.

Св'ято непорочности.

Великий духовний концерт в честь непорочности Пресв'ятої Діви Марії відбув ся вчера в сали Фільгармонії, виповнений по береги добірною публікою. Тільки мало дуже місць остало незанятих, правдоподобно тим, що їх відстрапила повага а разом монотонність, яка звичайно ціхує духовні концерти. Та нехай жалув і ся горстка, що була би еще примістила ся в сали, що не чула сего величавого концерту. Бо мимо повної поваги і настрою у виконаню величезної прямо програми, публіка не скучала ні хвильки і не чула ся зовсім утомленою завдяки тому, що зачато концерт як найточнійше і з дуже короткими назвами виконувано одну точку програми за другою, так що концерт, який при інших обставинах тревав би щонайменше до 11. год, скінчив ся перед годиною 10. вечером.

Перед естрадою, яку з обох сторін обступили густою лавою співаки і співачки, приймаючі участь в концерті, засіли в першій ряді достойники Церкви, а були між ними крім наших

Пісьменська спадщина бл. п. Костя Горбала

подає Ол. Барвінський.

Відносини між поетами а суспільністю.

(Конець).

Найдавнішою, найпростійшою формою поетичною була, як учать знатоки, пісьнь обрядова у многих — коли не у всіх племен поганських. Пісьні такі виголошувались в супроводі (accompagnement) музики — ранше ще хором — мабуть не дуже то музикальним. Рівно з гомоном — криком хору, відбував ся і танець релігійно-обрядовий. Невідлучною була при тім і міміка (gestikulasya). Сліди тих поганських хоровадів перейшли ще й до наших часів — іменно в весняних забавах званих гаївками (або як декуда називають гилаївками; в звичаях обжикових, весільних і других. З співів тих, в первістній своїй формі може і недоладних, не поетичних — може і недорічних, розвинулись мало помалу всі роди лірики, а що співі єї виголошувались в супроводі акції, чинностей поганських обрядів, — тож в пісьнях сих лежали і перші завязки — основи драматичної поезії. Але при співях тих обрядових і при танцях — не могло

обійтись без удареня в такт, а неможливим се і в звичайнім ході — отже такт тої примітивної музики став разом і тактом поезії — ставсь отже ритмічностю поезії. Ритмус (так званий) в поезії єсть затим тільки всесторонним розвитком первістного такту в музиці — а сама поезия яко жива мова — так тісно ввязалась з ритмом, що й прямо назвали її мовою ввязаною.

Пізнійше відлучилась, правда, поезия від музики — але задержала она ритм з послідної. Тим способом розвинулась ритмічність поезії, і становить нині, хоть ненайголовнійшу, але всеж таки дуже важку її сторону. Той ритм перейшов і до поезії описової або епічної — а епіка виросла знова з непоказливих завязків — як басні, перекази народів — і подібні. Єсть се справді характеристичним, що висшій полет духа людского, кожда глубша думка — каждоразове зворушеня серця — висказувались ранше в стихословній формі — т. є. поетично, чим в слові щоденного розговору — то єсть в прозі.

Покіль люде придумали ще пісьмо — покіль появились які записки історичні, вже попередно управлялась поезия епічна — перші — то єсть ранші записки історичні запозичують стиль у Епопеї; в представленю подій послугують ся тими самими средствами що Епопея — тим тіль-

ко розрізняють ся, що не суть писані стихами. — В дальшій розвою поезії епічної занедбуєсь ритм чим раз більше; мова, як єї назвали, ввязана, розвязуєсь — стаєсь свобідною — поезия переобразуєсь — в прозу.

Хто не знає, як тотя проза витручує нині з рук обожаний колісь то Епос?! Так як поезия попередила прозаїчні романи, так і всі галузі прозові вийшли в форми стихословної. Нинішню журналістику попереджали численні стишки slučajні — розумієть ся на западі Европи — фельетон розвинув ся з стишків сатиричних або і похвальних — філософи найдавніші розширяли звою науку стихами — навіть уставодавці виписували свої закони в стихах.

З того, що досі сказано, ясно вже доволі, що поезия була по всі часи дуже важким чинником в розвою культурнім народів; що поети, між ними, також таланти середньої руки, довершили нелегку задачу вихованя, цивілізованя племен, представляючи в своїх творах з менчим або більшим поводженєм всего, що єсть величавим, красним і благородним, усмиряючи поступенно дикі, варварскі інстинкти, пристрасти, злагідняючи сурові обичаї. Невдаючись в розсліди вопросу, чи поезия може, або чи повинна мати на оці цілі етичні, чи повинна виховувати люде лучшими, — дуже поважні люде застано-

ція вязати їх так, як хочете звязати властивелів рентових осель, для чого накладати на них примус? Я розумію примус на злого платника; а впрочім безпеченству позички зовсім не грозило би і те, коли би навіть гіпотека улягла поділови. Прецінь маємо на господарстві лучші гіпотеки (simultan), де ані оден метр ґрунту не може з під тої гіпотеки утечи, а інституція, котра дала на гіпотеку, має повне забезпечення.

Я згадав на початку бесіди, що і з правої і з лівої сторони сойму відозвали ся против нас, а зокрема против мене зміти, мов то зовсім несправедливо добачуємо за проєктом кравового виділу укриту якусь політичну тенденцію, вимірену против нас і інтересів руского народу. Отже хочу зовсім отверто виложити наше становище.

Годї відогнати ся від підозрінь, де они самі на силу насувають ся; а тут насувають ся они як із змісту проєкту так і з дотеперішної історії і генези сеї законодавчої акції.

Мої панове! Взір до сего проєкту взяли Ви з Прус, з прускої комісії колонізаційної. Для чого Ви взяли взір як раз з прускої комісії, над тим не хочу застановляти ся; але се річ загально знава, що пруский закон мав на цілі передовсім пруску колонізацію польських земель, котрі хотів національно засамілювати. Супротивдане кравового виділу, владжене в сій справі в р. 1901, виразно стверджує тую тенденцію пруского закона, бо каже так (бесіди ч. 1):

„Ki dy więc z jednej strony exterminacyjna polityka rządu zapragnęła podjąć kolonizację w ziemiach polskich elementem niemieckim, kiedy dalej z drugiej strony brak robotników rolnych stał się powszechną klęską gospodarstw wielkich, właściciele dóbr w wschodnich prowincjach królestwa pruskiego, a polityka ks. Bismarcka nie pozwalała posługiwać się robotnikami polskimi i w ten sposób pokrywać deficytu roboczych sił tanim najemnikiem, kiedy dalej wreszcie postępujące rozdrabnianie gruntów włościańskich poczęło przybierać takie rozmiary, iż zdawało się, że średnia posiadłość chłopska w niedługim czasie zniknie z widowni statystyk agrarnych niemieckich, a obawa przed wytworzeniem licznego proletaryatu rolnego — mimo użycia innych środków zaradczych — coraz groźniej stawała przed społeczeństwem, postanowił rząd pruski poruszając od dłuższego szeregu lat sprawę użycia formy kupna nieruchomości za rentę, sprawę utworzenia włości rentowych, t. j. włości, których nabywcy nabywają je przez zaciągnięcie wobec sprzedającego obowiązku płacenia renty zamiast składania ceny kupna, ująć w swe ręce“.

Значить, признаєте, панове, се, що впрочім всі добре знаємо, що рачею пруского колонізаційного закона була колонізація. Ви навели тої закон в цілости; а де є lex, там дуже близько мусить бути і ratio legis.

(Конець буде).

НОВИНКИ.

— **Календар.** В суботу: руско-кат. † Иоана Золотоуст.; римо-кат. Конрада. — В неділю: руско-кат. † Филипа ап.; римо-кат. Валеріяна.

— **Бурсу Руского Товариства педагогічного** (при ул. Вірменській ч. 2) зволив минулої суботи відвідати Є. Ексц. Митрополит. Достойний гість в супроводі внов. п. директора Харкевича і членів комітету оглянув всі комнаты, розмовляв з питомцями, розпитуючи про їх житє в бурсі та успіхи в науці (між питомцями удержує Ексц. Митрополит 15 зі своїх фондів). Митрополит висказав повне признанє зарядови за взірцеве веденє молодіжи. Півторагодинний побут Архієрея в бурсі є доказом єго великої печальности о добро і розвиток сеї інституції.

— **Звичайні загальні збори „Союза співачих і музичних Товариств у Львові“** відбудуть ся 8. н. ст. грудня с. р. в комнатах Товариства (ул. Вірменська ч. 2) о год. 4. по полудни. Порядок денний: 1) Звіт уступаючого Виділу. 2) Удленє абсолюторії уступаючому Виділови. 3) Вибір нового Виділу. 4) Вибір делегатів до директорії Інститута музичного. 5) Зміна статута. 6) Внесеня і інтерпеляції. До важности ухвал загальних зборів потреба присутности що найменше двох третин членів Товариства. В разі еслиби в означенім часі не явила ся потрібна скількість членів, відбудуть ся того самого дня о год. 5. по полудни другі загальні збори з тим самим порядком без огляду на скількість присутних членів. За Виділ: *Н. Вагнянин* голова. *О. Березницький* секретар.

— **Пригадуємо,** що вечерниці з танцями львівського „Сокола“ будуть завтра (в суботу) в саялах „Рускої Бесіди“.

— **3 товариства „Основа“ слухачів техніки.** В сім році устроєне товариство слух. політехніки „Основа“ перші інавгураційні вечерниці в великій авлі політехнічній в суботу дня 3. грудня о 7. год. вечером. Програма богата, а воодиякі точки хоральні виконає хор техніків, членів тов-а „Основа“, який вперше виступить самостійно своїми силами. Всіх, хто бажає познакомитись з нашими техніками, запрошуємо на вечерниці і сподіємось, що всі без виїмки являть ся на сих вечерницях. Докладнішу програму подамо пізнійше. Вступ на вечерниці безплатний. — За Виділ тов-а „Основа“: *Ярослав Ганкевич* голова, *Бронислав Бурбела* писар.

— **3 „Клубу Русино“** у Львові. Вибраний на загальних зборах з дня 16. с. м. Виділ уконституовав ся в отсей спосіб: *Марія Білецька*, председателька, *Наталія Кобринська* заст. председательки, *Софія Левицька* секретарка, *Валерія Коповська* бібліотечарка, *Стефанія Лежогубська* господарка і *Герміна Шухевичева* виділова, *Олена Будзиновська* і *Мудракова* заступниці виділових.

— **Стараня о дозвіл на українські часописи в Росії.** Ріжні українські письменники в Києві заходили ся коло видаваня часописей в українській мові. І так *Коваленко* хотів видавати періодичний орган „Україна“, *Левицький* з Києва „Промінь“, *Яворський* з Чернигова „Ріля“, *Яблоновський* з Херсону „Степ“, *Чикаленко* і *Левицький* з Києва „Селянин“ (1903), пані *Муркен* із Севастополя „Хлібороба“ (1903) і мн. п. Всі ті заходи остались на жаль без успіху. В послідних двох місяцях внесено до міністерства внутрішних справ з черги аж п'ять просьб о дозвіл на видаванє ріжних українських тижневників. З 302. ч. „Кієвских Огників“ довідуємо ся, що наші закордонні братя змагають в тім напрямі. Сім разом ходить їм вже о дозвіл в українській мові, а о дозвіл єго видаваня старає ся пані *В. Шеметова*. Одвічальним редактором станув би *В. М. Шемет*.

— **Послом з торговельної палати Львова** вибрано нині д-ра *Малаховського*, президента міста, 24 голосами на 30 голосуючих. Один голос унав на *Ігн. Русмана*, а 5 карток було білих.

— **ВПр. о. Іван Любич**, парох Острова коло Тернополя, прислав на наші руки 14-5 К для отсих львівських товариств: тов у для опіки бідних гімназіястів „Русан“ 1-5 К, на будову дому „Сокола“ 4 К, для селянської бурси 3 К, для рускої Захоронки 3 К і для Інституту св. Ольги 3 К. Надто, як знаємо, о. Любич жертвував 20 К на удержанє жіночої прив. учит. семінарії, а 3 К на ремісничу бурсу. Честь таким жертволюбним Добродіям.

— **Підроблені 20-коронівки** появили ся в Кракові. Зроблені они в якоїсь металевій машині, мабуть з цинку і алюмінії, а зверху позолочені. Мають дату з 1903. року. Перед фальзифікатами належить остеречи наших селян, бо з Кракова можуть они дістати ся і до східної Галичини.

— **Задля частих пожарів** в бориславських копальнях нафти, наслідком підпалів, товариства обезпеченє від огню не приймають авідтам пійких обезпеченє. Властивелі законів зібрали ся прте на нараду і ухвалили заснувати власну асекурацію з підвишеними преміями.

— **Як опроводять народні свята в Америці?** Амер. „Свобода“ описує торжество 2-літної річницї заснованя Клубу 4-ох Михайлів в Джерзі Сіті, Н. Дж. отеями словами: Около 5. год. вечером почались сходити гості до галі п. Голода. Мажна там було бачити з всіх поблизьких плеїзів заступників брацтв так мужеских як женеских. Галія була красно прибрана в американські фани, а між ними красувалась жовто-синя, мовби хотіла сказати: честь тобі руска молодіже, що і ту на чужині найццлам у тебе перше місце. Столи були прибрані в ріжного рода китці з живих цвєттів, побіч котрих находилась перекрутка. Около 6. год. п. Михайло Сидор, заступник председателя, промовив до зібраних гостей і попросив усіх сідати. Наколи галія заповнилась гостями, п. Андрей Сандович, председатель клубу привитав всіх присутних красною промовою, а пояснивши, що ми є, і до чого повинисьмо стреміти тут на американській землі, попросив всіх до участі звєличаня нинішного торжества. За ним промовляв Михайло Сидор, а звєстивши радісну вість, що о. Н. Підгорецький по довшій недужі прибув знов між нас, привитав єго горячими словами з надією, що той, котрий причинивсь до заснованя того товариства і двигненя цілої джерзісїтської парохії, буде і дальше твердо працював для нас. По нїм забрав слово *Д. Ванько*. В своїй знаменитій промові перейшов головнійші події на американській Русі за послідні часи з зазивом, щоб руска молодіж стояла непохитно за рускою справою. Тепер забрав слово *К. Кирчів*, предс. „Союза“. Бесіда єго була врзушаюча; в ній почув він молодіж, як має поводитись зі старшими, як маємо старатись, щоб нас поважали другі, а при кінци не забув і за шкільний фонд, на ко-

трий зібрав поверх 14 дол. По нїм говорив *С. Ядловський*, секретар „Союза“. В своїй бесіді вказав він на нужду Русинів робітників в Америці і зазивав всіх вступати в сліди поступових мас робітничих. По скінченій бесіді *С. Ядловського* забрав ще раз слово *Мих. Сидор* і подякувавши за числену участь, попрощав всіх, а гості в доказ широй подяки відспівали гармонійно кілька народних пісень, а відтак розійшлись всі з одушевленєм. Між бесідами деклямували п. *Д. Голод* і другі, словом, забава відбулась прегарно. Не було там бесіди за жадні партії ані сварії, но була любов братерска. Із замїтнійших гостей були панна *Г. Констанкевич* і п. доктор *Микола Ардан*.

— **Утік шантажист.** Редактор брукової шматки п. з. *Картуря*, *Голодинський*, утік зі Львова перед криміналом, який ждав єго за шантаж управління від кількох літ. *Голодинський* вишукував собі кого небудь з торговельничих чи з урядників і грозив очерненєм, если не одержить заплати. Про се дізнала ся прокураторня і зарядила слідство в мешканю *Голодинського*. Однак він не ждав вислїду слідства і утік, аби не дістати ся там, де сидить вже один з постійних співробітників *Картуря* за недавно намірене ограбленє вдови при ул. *Хорунцини*.

— **Картярї.** В привислянській краю в Росії розпаношила ся ватага картярів, яка їздить залізницями і обграє наївних. Один з подорожних, який упав жертвою тих картярів, пише в *Kurier i warsz.*: В возі III класи в *Насельску* я застав двох прилично одітих панів, які, як пізнійше виявило ся, належали до ватаги шулерів. Між собою вели розмову на такі теми, що мимохитє втягали до неї інших подорожних. Коли поїзд рушив, війшов до вагону третій панок, вивняв карти і предложив двом другим гру в три карти. „Чорна вигрєє — пояснив — червона ві. Хто грає?“ — Оба запитані пани спершу завагались, але... дали ся намовити. Один поставив 5, другий 10 рублів і оба вигрєли, раз, другий і третій. Інші подорожні окружили грачів і в надї легкой наживи почали ставити по 5, 3 і по однім рублеви. І я, наївний, поставив. Який був конець, легко відгадати. Кождий з грачів програв по кількавайцять і по кількадесять рублів, а шулери висіли на найближшій стації. Я війшов за ними, аби наелати на них жандарма. Они відгадали мій намір і один з них підійшов до мене на пероні. „Маю до вас діло“ — шепнув і потягнув мене на бік. „Хочете нас видати“ — сказав. „Так“ — відповідаю. „А знаєте ви се“ — спитав і витягнув піж за хояви. Я ступив крок в зад і витягнув револьвер. Мій протявник зробив те саме. Бог знає, до чого було би прийшло, если би не відозвав ся був звінок. Я вернув до вагона і розновів про те кондукторови. Він примістив мене в окремім возі і замикаючи двері на ключ, радив тихо сідти, коли мені жите миле. Кондуктор признав ся ще, що знає про тих вандрівних грачів-обманців, але мусить мовчати з боязни перед ножем картярів. Вкінци автор тої дописи остерігає подорожних, аби не вдавали ся в гру з картярями на залізницях та жадає, аби власти зарадили тим обманьствам.

— **Поетичний кутик.**

Фрагмет.

Святї та тихі в серці звуки чую,
що в нїм лунають, як далекі дзвони,
як спів, котрий колись не тут я чула,
як спів, котрий забути не здолаю...
Святї та тихі в серці звуки маю
та слів для них звайти ще не вмю.

Все, що давнійш коханєм звала я,
в чутє любови братньої змінилось —
чутє те ясным блеском совця сяє,
розсвєчує дорогу всю житя —
житє знов яснє і знов добрі люди.
Жалю не маю в серці ні до кого,
любоби свєтлом я спокійна, сильна.

Душа достойна і в тих вижинах
з яких спокій бере і ожиданнє,
добаченнє — тих днів, що їдуть з далека,
тих днів, що щастє людскости несуть
і днів оттак грядучих чутє хід
і з вірою спїшить тим двям на зустріч...

Святї та тихі в серці звуки чую,
немов молїнь шепіт посеред тиши,
пов спів, що хланий тьми бє в свєтла блеск...
Уляна К.

Телеграми

з дня 25. надолєста.

Відень. Цісар поверне дня 10. грудня з Пешту до Відня.

Чернівці. При доповнючих виборах до державної ради з більшої посїлости вибрано одногослосно д-ра *Александра бар. Гормузакого* 73 глосами.

Париж. Змагання французьких і англійських дипломатів, аби довести до миру межі Росією а Японією, не довели до якихось успіхів.

Париж. В палаті депутатів соціаліст Алярд поставив внесення на черкненню бюджету віроісповідань на ознаку виповідження війни папству.

(1—3) Конкурс.

Головний Виділ Товариства «Просвіта» у Львові розписує отрим конкурсу на стипендійну запомогу імени Тараса Шевченка на рік 1905 в квоті 200 корон.

I. О сю запомогу стипендійну можуть убігати ся передовсім убогі, талановиті літерати рускої народности, як також убога і талановита молодіж рускої народности, що по укінченню висших шкіл віддає ся спеціальним студиям науковим.

II. Отсю запомогу стипендійну буде надавати Головний Виділ Товариства «Просвіта» і виплачувати в двох піврічних ратах по 100 корон.

III. Подання о надане сеї запомоги стипендійної належить вносити разом з вказаними прилогами до Головного Виділу Товариства «Просвіта» у Львові (Ринок ч. 10) найдалше до дня 15. грудня 1904.

У Львові дня 15. падолиста 1904 р.

За Головний Виділ Товариства «Просвіта»
Юліян Романчук Іван Яримович
голова. секретар.

Надіслане.

Др. МIRON Вахнянин

лікар клініки львівського універс., б. лікар клініки проф. Лайдена в Берліні
ординує у внутрішних недугах від 3—5 попол.
ул. Академічна ч. 26. (мезанін).

ОКУЛІСТ

Др. ЯРОСЛАВ ГРУШКЕВИЧ

ординує
при ул. Личаївській ч. 19 А від 11—12 і від 4—5.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшний у Львові.

від 16. до 30. падолиста 1904.

- 1) Орхестра. 2) Режисмограф. 3) Rellington, міжнародна співачка. 4) В канцелярії директора театру, шутка зі співачами. 5) Terra Semmeloff, надзвич. субретка ексцентрична. 6) Дружина Carle, феноменальний акт на вільнім дроті і жонглери. 7) Орхестра. 8) La Bella Mopenita, слава танечниці і співачка іспанська. 9) Arnold Barkay, актуальний гуморист з власним репертуаром. 10) Дружина Steward Arkas, феноменальні сальонові гімнастики. 11) Edmondine, весела пантоміна з 5 осіб. 12) Біоскоп Езера.

Щоденно о 8. год. вечер представлено. В неділі і свята 2 представлення о 4. год. попол. і о 8. год. вечером, Що п'ятниці High-Life представлено. Білети вчасніше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. З купленим білетом на фотелі, льожі і I-рядні крісла можна їхати даром на представлене омнібусами Кольосою, які ждуть коло Віденської кавварні.

Лев Лопатинський.

Сольо терно

оповідане з льотерійних пригод.

— Ціна 30 сот. —

Набути можна в Становицькій книгарні.

„Тревоги автора і видавника“

гумористична подія з натури)

О. Я. Кониського

можна набувати в Адміністрації «Руслана» та в обох руських книгарнях у Львові.

Ціна примірника на веліновім папері вносить всего 30 сот. (з поштовою пересилкою 35 сот.)

Найновіший твір

Л. Лопатинського

ПАРАЦЯ

комедия в 3 актах зі сьпівами

(з побуту літників)

відзначає ся невечерним ювілейним гумором і жвавим діяльгом. Ся комедия збогачує знатно галерию тинів у наших народних штуках так з кругів селян, як і міщухів. Сьмішність ситуацій і характерів розмішена рівномірно між мужиків і панів, і тому ся комедия надає ся надзвичайно до вистав по читальнях, бо селянин не будє тут бачив себе як звичайно в комедії упростіженім недотепою, але противно має нагоду посьміяти ся трохи і з містових літників. Попри те все сей твір носить те собі знамя етичної і патріотичної сьвідомости.

— Ціна 2 кор. —

Набути можна у накладчика С. Горуна у Львові, пл. Домбровського ч. 1, і в книгарнях.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1. мая 1904.

(Приїзд і відїзд поданий після середно-європейского часу).

Table with 4 columns: o год., Приходять з Львова (головний дворець), o год., Відходять зі Львова (головний дворець). Rows list train numbers, destinations (Krakow, Berlin, Vienna, Prague, Lviv, etc.), and departure times.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

Приходять на головний дворець:

з Брухович 6:42, 7:30 рано, 11:45 перед полуд. 3:00, 4:30 і 5:03 пополудни, 7:54 і 8:59 вечером, (до 11/9 вкл.) з Янова 8:20 рано, 1:16, 4:45 попол., 9:25 вечером (від 1/5 до 30/3 вкл.), 10:10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділі і свята).

зі Ширца 9:35 вечер, (1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята), з Любіня вел. 11:35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділі і свята).

ЗАМІТКА: Час середно-європейський рїзнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского — 12. год. 36 мин. часу львівского. — Нічі години від 6. вечер до 5:59 рано обведено рамками. — В місті продає білети звичайні агенція часоспей П. Ст. Колодовского пасажа Гавемана 9, від 7. рано до 8. вечером. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красіцьких ч. 5.) уділяє пошених, и справах залізничних, продає білети всякого рода з розклада ізди, в годинах урядових від 8. рано до 3. пополудни, а в неділі і свята від 9. рано до 12. в полудне.

Відходять з головного двірця:

до Брухович 5:48 рано, 9:30 і 10:50 передполудн., 1:05, 3:45 і 5:05 попол., 7:05 і 8:04 веч. (від 8/5 до 11/9 вкл.), 11:10 в ночи (що неділі). до Янова 6:20 рано, 9:15 передпол., (від 1/5 до 30/3 вкл.) 1:35 попол., (від 15/5 до 31/8 в неділі і свята), 3:18 попол. (від 1/5 до 30/3 вкл.) і 5:48 пополудни, до Ширца 1:45 попол. (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділі і свята), до Любіня вел. 2:15 попол. (15/5 до 11/9 вкл. в неділі і свята).

Кожний курець нехай домагає ся правдиво руских паперців:

Козак, Кобзар, Гуцул.

Цигаретові тутки:

Козак, Федькович.

Дістати можна всюди.